

РЕШЕНИЕ

№ 1644

гр. София, 13.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 05.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **11684** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).
Образувано е по жалба на „ЕКО ПЛОД ХАДЖИЕВ” ЕООД със седалище и адрес на управление гр. С., р-н Искър, [жк], бл., 66, вх. А, ет. 3, ап. 14 представлявано от С. Л. К., срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С2499-0130065/13.11.2023 г. на началник отдел „Оперативни дейности“ - С. при ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на дружеството е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал.1 от ЗДДС: запечатване на обект – магазин за плодове и зеленчуци, находящ се на адрес в [населено място], [улица], УПИ Х. - 424, стопанисван от „ЕКО ПЛОД ХАДЖИЕВ” ЕООД, и забрана за достъп до него за срок от 14 (четирнадесет) дни на основание чл. 186. ал. 1, т. 1, б, „г“ и чл. 187. ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност. Жалбоподателят твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна поради нарушения на изискванията за форма, несъобразяване с материалния закон и целта на закона и несъразмерна, поради което

иска от съда да я отмени. Позова се на решение на Съда на ЕС по дело C-97/21. По подробно изложени съображения иска съдът да отмени заповедта, с която марката е наложена. Претендират се разноси по делото.

Ответникът по жалбата – началник отдел „Оперативни дейности“ - С. при ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП чрез процесуален представител оспорва основателността на жалбата и моли съдът да я отхвърли. Претендира разноси по делото.

Административен съд – София-град, 15-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед № ЗЦУ – 1148/25.08.2020г. изпълнителният директор на НАП е оправомощил началниците на отдели „Оперативни дейности“ при ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка запечатване на обект по чл. 186, ал. 2 от ЗДДС.

На 11.09.2023 г. в 12:10 часа при проверка на органите по приходите в дирекция "Оперативни дейности" – С., Главна дирекция „Фискален контрол“ в търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ДР на ЗДДС - магазин за плодове и зеленчуци, находящ се в [населено място], [улица]УПИ Х. - 424, стопанисван от „ЕКО ПЛОД ХАДЖИЕВ“ ЕООД, е установено, че при извършване на контролна покупка на стойност 5,20 лв., плащането за която е направено в брой, до легитимацията на органите по приходите, не е издаден фискален касов бон за покупката от продавача, получил плащането, от въведеното в експлоатация и налично в обекта фискално устройство. Резултатите от проверката са документирани в протокол – официален свидетелстващ документ, верността на който е оспорена пред съда по реда на чл. 193 от ГПК. Удостоверените обстоятелства в протокола се потвърждават и от събраните в хода на проверката писмени доказателства. Те не се опровергават и от изслушаните по делото свидетелските показания, поради което оспорването на документа следва да се отхвърли.

С обжалваната заповед № ФК-С2499- 0130065/13.11.2023 г. на началник отдел

„Оперативни дейности“ - С. при ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, на търговеца е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал.1 от ЗДДС: запечатване на обект – магазин за плодове и зеленчуци, находящ се на адрес в [населено място], [улица], УПИ Х. - 424, стопанисван от „ЕКО ПЛОД ХАДЖИЕВ“ ЕООД, и забрана за достъп до него за срок от 14 (четиринадесет) дни на основание чл. 186. ал. 1, т. 1, б, „г“ и чл. 187. ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност. Заповедта е мотивирана от фактическа страна с обстоятелството, че търговецът е осъществил състав на административно нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС и чл. 186, ал.1, т.1, б.“а“ от ЗДДС. Съображенията във връзка с продължителността на мярката, определена в среден размер, се свеждат до следното: съразмерен на извършеното и е съобразен с целената превенция за преустановяване на лошите практики в обекта, както и с необходимото време за създаване на нормална организация за отчитане на дейността от търговеца.

За нарушението е издадено наказателно постановление № 737609-F737324/13.11.2023 г., с което е наложена административна санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева и наказателно постановление № 737606-F737323/13.11.2023 г. с което е наложена административна санкция в размер на 500 (петстотин) лева.

Предвид установеното от фактическа страна, като провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт и съобрази наведените оплаквания в жалбата, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок от лице, което има правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

На основание чл. 186, ал.3 от ЗДДС принудителните административно мерки по чл. 186, ал.1 от същия закон се налагат с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. Предвид тази правна уредба и представената заповед № ЗЦУ – 1148/25.08.2020г. на изпълнителния директор на НАП, съдът приема, е оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

Заповедта е издадена в предписаната от чл. 59, ал. 1 и 2 АПК писмена форма, мотивирана с изложени фактически съображения за извършено нарушение, във връзка с дейността на търговеца в проверения на 11.09.2023 г. търговския обект. Нарушението се изразява в неизпълнение на задължението на търговеца по чл. 118, ал. 1 ЗДДС, за което на 06.10.2022 г. е образувано административнонаказателно производство по реда на ЗАНН и е наложена имуществена санкция по чл. 185, ал. 1 ЗДДС. В тази връзка, и с оглед тълкуването на Съда на Европейския съюз (Съда на ЕС) на чл. 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данък върху добавената стойност и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз (Хартата) в решението от 04 май 2023 г. по дело C-97/21, съдът приема, че оспорената заповед е незаконосъобразна.

С Решение на СЕС от 4 май 2023 г. по дело C-97/21 е постановено, че член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която за едно и също неизпълнение на данъчно задължение и след провеждане на отделни и самостоятелни производства на данъчнозадължено лице може да бъде наложена мярка имуществена санкция и мярка запечатване на търговски обект, които подлежат на обжалване пред различни съдилища, доколкото посочената правна уредба не осигурява координиране на производствата, позволяващо да се сведе до стриктно необходимото допълнителната тежест от кумулирането на посочените мерки, и не позволява да се гарантира, че тежестта на всички наложени санкции съответства на тежестта на разглежданото нарушение. В т. 56 от решението СЕС посочва, че принципът на пропорционалност изисква кумулирането на процедури за търсене на отговорност и санкции да не превишава границите на онова, което е уместно и необходимо за постигане на легитимните цели, преследвани от приложимата правна уредба, като се има предвид, че когато съществува избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до мярката, която създава най-малко ограничения, а породените от нея неудобства не трябва да са несъразмерни спрямо поставените цели.

В разглеждания случай е безспорно установено, че за осъщественото от търговеца нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС са му наложени две отделни мерки, всяка от които с отежняващо правната му сфера действие - имуществена санкция и ПАМ "запечатване на търговски обект и забрана достъпа до него за срок от 14 дни". Следователно, налице е кумулиране на негативни за лицето мерки, наложени с два самостоятелни акта, които подлежат на обжалване по различен ред, което не позволява да се гарантира, че тежестта на наложените санкции съответства на тежестта на установеното нарушение. Поради това и с оглед тълкуването на член 273 от Директива 2006/112/ЕО и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз, с Решение на СЕС от 4 май 2023 г. по дело C-97/21, оспорената заповед се явява материално незаконосъобразна и следва да се отмени.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, следва да се постави на обсъждане претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски. По делото са представени доказателства за направени разноски в размер на 50лв. за държавна такса и 500лв. за адвокатски хонорар, платени в брой. При тези обстоятелства съдът приема, че Националната агенция по приходите – С. следва да бъде осъдена да плати на жалбоподателя направените по делото разноски в размер на 550лв.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 186, ал.4 от ЗДДС, Административен съд – София-град, петнадесети състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С2499-0130065/13.11.2023 г. на началник отдел „Оперативни дейности“ - С. при ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП по жалба на “ЕКО ПЛОД ХАДЖИЕВ” ЕООД със седалище и адрес на управление: град С., р-н Искър, [жк], бл., 6б, вх. А, ет. 3, ап. 14 представлявано от С. Л. К..

ОСЪЖДА НАП да заплати на “ЕКО ПЛОД ХАДЖИЕВ” ЕООД със седалище и адрес на управление: град С., р-н Искър, [жк], бл., 6б, вх. А, ет. 3, ап. 14 представлявано от С. Л. К., сумата в размер на 550 (петстотин и петдесет) лева, представляваща

направени по делото разноси за държавна такса 50лв. и за адвокатско възнаграждение 500лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването на страните, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: